

Dosarul nr. 2ra-1748/21

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Fălești) R. Holban

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

## Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al  
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Ala Cobăneanu  
Iurie Bejenaru  
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Chetrari Marcel,  
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Biroul Vamal  
Nord împotriva lui Chetrari Marcel cu privire la încasarea datoriei,  
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021,

### c o n s t a t ă :

La 01 aprilie 2019, Biroul Vamal Nord a depus cerere de chemare în judecată  
împotriva lui Chetrari Marcel cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, Biroul Vamal Nord a menționat că în temeiul ordinului  
nr. 764-p din 12 iulie 2016, au fost încetate raporturile de serviciu între Serviciul  
Vamal și Chetrari Marcel, șef Serviciu încasarea silită a obligației vamale și  
asistență juridică, Biroul Vamal Bălți, în legătură cu demisia, începând cu data de  
12 iulie 2016.

De asemenea, a invocat că în temeiul pct. 8 al Anexei nr.4 la Hotărârea  
Guvernului nr. 455 din 12 iunie 2014 cu privire la aprobarea Stemei și fanionului  
Serviciului Vamal, însemnelor uniformistice, obiectelor de uniformă și a normelor  
de echipare cu uniformă a colaboratorilor vamali, în circumstanțele în care  
colaboratorul Serviciului Vamal încetează serviciul în organul vamal din motive  
personale, în cazul eliberării din serviciu din cauza necorespunderii funcției  
deținute constatate de comisia de atestare, în cazul lipsei de post inferior vacant sau  
al respingerii funcției propuse, drept consecință a încălcării disciplinei de serviciu,  
comiterea unei infracțiuni și pentru condamnare în bază de sentință judecătorească  
definitivă, precum și în cazul încetării contractului individual de muncă a unor  
interdicții legale, el este obligat să achite diferența valorică a uniformei vamale,  
precum și a componentelor ei, la momentul eliberării din serviciu în casierie prin

reținere din salariu, dacă salariatul nu contestă acțiunea. În caz contrar, suma respectivă va fi percepută prin judecată.

Astfel, a specificat că la momentul eliberării din serviciu la 13 iulie 2016, conform actului din 15 iulie 2016, Chetrari Marcel era obligat să achite diferența valorică a uniformei vamale și a componentelor ei în sumă de 9 485,14 lei.

La fel, a reiterat că potrivit Listei de inventariere din 30 septembrie 2015, semnată de Chetrari Marcel, valoarea bunurilor deținute constituia suma de 7 418,13 lei, care ulterior o parte din ele au fost casate, iar cu alte bunuri au fost suplinite.

Ulterior, după demisionare, la data de 28 decembrie 2017, Chetrari Marcel a predat la depozitul nr. 1 al Biroului Vamal Nord o parte din uniforma vamală (costumul de iarnă-demiu era incomplet) în valoare de 6 746,66 de lei.

Deci, la 30 septembrie 2018, în urma inventarierii anuale, după Chetrari Marcel se enumeră uniforma vamală în valoare de 7 282,46 de lei, din care la 28 noiembrie 2018 a fost achitată numai ”insigna” în sumă de 96 de lei.

Reieșind din calculul diferenței valorice a uniformei vamale rămase, precum și a componentelor ei, cu excluderea uzurii, datoria lui Chetrari Marcel la situația din 04 ianuarie 2019 constituia suma de 5 291,84 de lei.

Biroul Vamal Nord a solicitat încasarea de la Chetrari Marcel a sumei de 5 291,84 de lei cu titlu de datorie.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Fălești din 12 decembrie 2019, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Biroul Vamal Nord.

S-a încasat de la Chetrari Marcel în beneficiul Biroului Vamal Nord suma de 5 291,84 de lei cu titlu de datorie.

S-a încasat de la Chetrari Marcel în beneficiul statului suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în temeiul contractului individual de muncă din 17 februarie 2016 încheiat între Serviciul Vamal și Chetrari Marcel, ultimul a fost angajat în funcția de Șef serviciu în subdiviziunea încasarea silită a obligației vamale și asistență juridică, Biroul Vamal Bălți, pentru o perioadă determinată de 5 ani, începând cu 01 martie 2016 – 01 martie 2021.

Pe parcursul activității sale în cadrul Biroului Vamal Nord, Chetrari Marcel a fost dotat periodic cu uniformă de colaborator vamal și componente ale acesteia, fapt confirmat prin bonurile de consum nr. 100/15 din 30 aprilie 2015 în sumă de 5 872,66 lei; nr. 70 din 29 februarie 2016 în sumă de 8 028,70 de lei; nr. 118 din 15 martie 2016 în sumă de 997,70 de lei; nr. 227 din 26 aprilie 2016 în sumă de 180 de lei, iar prin Actul de trecere la pierderi a materialelor din 26 noiembrie 2015, au fost trecute la pierderi unele elemente de uniformă vamală eliberate anterior colaboratorului vamal Chetrari Marcel, în sumă de 1 545,46 de lei, în legătură cu expirarea termenului legal de uz al acestora.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că urmare a emiterii ordinului nr. 764-p din 12 iulie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu a lui Chetrari Marcel, a fost întocmit Actul de trecere la pierderi a uniformei dată în gestiune la situația din 15 iulie 2016, prin care s-a stabilit că, valoarea reziduală a

uniformei neutilizate definitiv (conform termenului de purtare) corespunzătoare termenului rămas de purtare eliberate lui Chetrari Marcel până la data emiterii ordinului a constituit suma de 9485,14 lei.

Astfel, potrivit certificatului Biroului Vamal Nord nr. 28/31-9025 din 14 octombrie 2016, din salariul calculat lui Chetrari Marcel pentru luna iulie 2016, s-a reținut suma de 9 485,14 lei, ceea ce constituie valoarea reziduală a uniformei neutilizate definitiv, dispunându-se, totodată, trecerea la pierderi a uniformei respective, însă deoarece suma respectivă a fost reținută în lipsa acordului pârâtului, în temeiul cererii, la 23 noiembrie 2016 lui Chetrari Marcel i-a fost restituită suma de 9 485,14 lei, conform bonului de plată nr. 797 din 23 noiembrie 2016, iar uniforma vamală care s-a dispus a fi trecută la pierderi a fost restabilită în evidența contabilă a Biroului Vamal Nord și figurează după Chetrari Marcel, fapt ce se demonstrează prin lista de inventariere din 30 septembrie 2018.

La 28 decembrie 2017, Chetrari Marcel a predat la depozitul nr. 1 al Biroului Vamal Nord o parte din uniforma vamală nefolosită aflată în gestiune, însă a prezentat incomplet costumul de iarnă-demiu bărbați, fapt ce se confirmă prin Actul de predare-primire a uniformei din 28 decembrie 2017, subsemnat de Chetrari Marcel.

Astfel, la 30 septembrie 2018, în urma inventarierii anuale, după Chetrari Marcel se enumera uniformă vamală cu valoarea reziduală normativă de 7 282,46 de lei, fapt confirmat prin Lista de inventariere.

Instanța de fond a concluzionat că Chetrari Marcel nu a contestat suma respectivă, mai mult ca atât, la 28 noiembrie 2018, a achitat în conul Biroului Vamal Bălți valoarea ”insignei cu număr” în sumă de 96 de lei.

Respectiv, suma valorii reziduale a uniformei vamale și componentelor acesteia de 7 282,46 de lei s-a redus cu suma de 96 de lei, constituind astfel 7 186,46 de lei, iar reieșind din calculul diferenței valorice a uniformei vamale, precum și a componentelor ei, cu excluderea uzurii calculate, conform situației din 04 ianuarie 2019, datoria lui Chetrari Marcel la achitarea diferenței valorice a uniformei vamale, precum și a componentelor ei a constituit suma de 5 291,84 de lei, fapt confirmat prin ”Calculul diferenței valorice a uniformei rămase.

În consecință, prima instanță a ajuns la concluzia că Chetrari Marcel este obligat să achite Biroului Vamal Nord datoria în sumă 5 291,84 de lei în conformitate cu prevederile pct. 8 al Anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 445 din 12 iunie 2014 cu privire la aprobarea Stemei și fanionului Serviciului Vamal, însemnelor uniformistice, obiectelor de uniformă și a normelor de echipare cu uniformă a colaboratorilor vamali, care stipulează expres că: ”În circumstanțele în care colaboratorul Serviciului Vamal încetează serviciul în organul vamal din motive personale, în cazul eliberării din serviciu din cauza necorespunderii funcției deținute constatate de comisia de atestare, în cazul lipsei de post inferior vacant sau al respingerii funcției propuse, drept consecință a încălcării disciplinei de serviciu, comiterea unei infracțiuni și pentru condamnare în bază de sentință judecătorească definitivă, precum și în cazul încetării contractului individual de muncă ca urmare a unor interdicții legale, el este obligat să achite diferența valorică a uniformei vamale, precum și a componentelor ei, la mometul eliberării din serviciu în casierie

sau prin reținere din salariu, dacă salariatul nu contestă acțiunea. În caz contrar, suma respectivă va fi percepută prin judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2021, s-a respins apelul declarat de Chetrari Marcel și s-a menținut hotărârea judecătorești Bălți, sediul Fălești din 12 decembrie 2019.

La 01 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Chetrari Marcel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Chetrari Marcel, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Astfel, a menționat că instanțele de judecată au dispus încasarea unei datorii fără a specifica și a stabili dacă există obiectul litigiului dedus judecării.

De asemenea, a reiterat că instanțele ierarhic inferioare, au examinat cauza superficial.

Deci, a specificat că sarcina dotării cu uniformă gratuită cât și suportarea riscurilor legate de uniforma atribuită gratuit, o suportă angajatorul în deplină măsură. Mai mult ca atât, uniforma este purtată de fiecare funcționar în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu în interesele angajatorului în persoana statului, motiv din care legiuitorul a reglementat atribuirea gratuită a uniformei vamale și nu contra plată.

Totodată, a susținut că instanțele de judecată nu au stabilit care este actul organului vamal sau temeiul apariției obligației pecuniare de achitare a diferenței valorice a uniformei atribuite gratuit, or, atât legislația, cât și contractul individual de muncă nu prevăd o asemenea obligație.

Or, la etapa angajării în cadrul serviciului vamal, cât și pe parcursul desfășurării activității, nu a semnat nici un acord sau consimțământ, prin care angajatorul i-a adus la cunoștință obligația de achitare a diferenței valorice a uniformei atribuite gratuit.

La 18 octombrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Biroul Vamal Nord la data de 22 octombrie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 13 Vol. II).

La 12 noiembrie 2021, Biroul Vamal Nord a depus referință la recursul declarat de Chetrari Marcel, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 15 iunie 2021, iar la data de 28 august 2021, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 230 Vol. I).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 01 octombrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Chetrari Marcel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Chetrari Marcel.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari